

Dosarul nr. 1-576/2019

S E N T I N Ț Ă
În Numele Legii

19 mai 2023
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Instanța compusă din:

președintele ședinței, judecător
grefier

Petru Harmaniu
Andreea Goreacii

cu participarea:

acuzatorului de stat

părții vătămate

apărătorului

inculpatului

Ecaterina Burlacu

Evghenii *****

Aliona Dragomir

Anatolie *****

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat și în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

***** **Anatolie Ivan**, născut la 07 martie 1982, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, neangajat în câmpul muncii, celibatar, studii medii, fără grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare, distincții de stat, anterior ne judecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal (*potrivit învinuirii modificate prin ordonanța acuzatorului de stat din 17 octombrie 2019*).

Cauza penală a parvenit în instanța de judecată la 17 octombrie 2017, repartizată repetat și primită în procedura judecătorului Petru Harmaniu începând cu 18 decembrie 2019 până la 19 mai 2023.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate pe parcursul procesului, instanța de judecată –

a c o n s t a t a t :

***** Anatolie Ivan, la data de 20 iulie 2016, în intervalul de timp de la orele 16.00 – 17.00, aflându-se pe str. Ismail, 98/4, mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere a înșușit de la ***** Evghenii Igor telefonul mobil de model „Philips Xenium W 6500” de culoare galbenă cu numărul de IMEI 1:860090016540296, în care era instalată cartela SIM:068986640 și IMEI 2:860090018538298 la prețul de 3 492 lei, astfel cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3 492 lei.

Astfel, inițial organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată inculpatului ***** Anatolie Ivan în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, după indicii calificativi escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La data de 17 octombrie 2019, prin ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată, s-a dispus modificarea învinuirii lui ***** Anatolie din art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal în art. 190 alin. (1) din Codul penal, după semnele calificative escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea persoanei în eroare și prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acțiune care a produs daune considerabile.

Pe parcursul examinării cauzei, în temeiul prevederilor art. 321 alin. (2) pct. 1) din Codul de procedură penală, inculpatul a fost anunțat în căutare și s-a prezentat benevol la examinarea cauzei penale.

Astfel, fiind audiat în ședință de judecată, inculpatul ***** Anatolie a susținut că nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, menționând că nu a cerut telefonul de la ***** Evghenii și nu l-a văzut pe ***** Evghenii în ziua când s-a luat telefonul. A aflat despre telefonul mobil de model „Philips Xenium W 6500” la urmărirea penală.

Cu toate că inculpatul nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) din Codul penal este dovedită deplin prin intermediul următoarelor mijloace de probă:

- **declarațiile părții vătămate ***** Evghenii**, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, în anul 2016, în mijlocul lunii iulie, aflându-se în mun. Chișinău, str. Ismail 98, ***** Anatolie i-a cerut telefonul ca să facă un apel. I-a oferit telefonul, și după ce a efectuat apelul, ***** Anatolie a pus telefonul în buzunar și a plecat. L-a urmărit, rugându-l să-i întoarcă telefonul, însă el a refuzat. A apelat poliția, iar mai apoi poliția a găsit telefonul în regiunea Circului, cu ecranul deteriorat. Telefonul i-a fost restituit de către poliție. Ulterior, a fost găsit și Istrati Anatolie. Pentru reparația telefonului a achitat suma de 1 175 lei.

La întrebarea acuzatorului de stat a menționat că, nu-și aduce aminte numărul de telefon care era în telefon. Modelul telefonului era „Philips Xenium W 6500”. Când i-au întors telefonul la poliție, inculpatul ***** Anatolie nu era, l-a văzut doar la procedura de recunoaștere a persoanei după fotografie. Era de înălțime aproximativ ca dânsul, îmbrăcat în pantaloni sport. Arăta ca o persoană ce consumă droguri.

- **ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la materialele cauzei penale din 15 martie 2017**, potrivit căreia s-a recunoscut și s-a anexat la materialele cauzei penale descifrările telefonice din data de 11 iulie 2016 de pe numărul de IMEI 1: 860090016540296 și IMEI 2: 860090016540296 de la compania SA „Moldcell” pe una filă; descifrărilor telefonice din data de 11 iulie 2016 de pe numărul de IMEI 1: 860090016540296 și IMEI 2: 860090016540296 de pe la compania SA „Orange” pe una filă (f. d. 46, Vol. I).

- **procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din data de 12 septembrie 2016**, în care s-a consemnat că, în urma examinării fotografiilor prezentate spre recunoaștere părții vătămate ***** Evghenii, ultimul a declarat că recunoaște persoana după caracteristicile feței, și anume după sprincene, culoarea ochilor și după forma nasului (f.d.62-63, Vol. I);

- **procesul-verbal de ridicare din 15 martie 2016**, potrivit căruia de la martorul Lefter Victor s-a ridicat un telefon mobil de model „Philips Xenium”, planșa ilustrativă (f.d. 106-107, Vol. I);

- **procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din data de 12 septembrie 2016**, în care s-a consemnat că, în urma examinării fotografiilor prezentate spre recunoaștere martorului Lefter Victor, ultimul a declarat că, recunoaște persoana după caracteristicile feței, și anume după sprincene, culoarea ochilor și după forma nasului (f.d.109-110, Vol. I);

- **procesul-verbal de examinare a obiectului din 15 martie 2017**, potrivit căruia s-a examinat telefon mobil de model „Philips Xenium W 6500” de culoare galbenă cu numărul de

IMEI 1:860090016540296, și IMEI 2:860090018538298, de culoare surie, de culoare neagră cu capac galben în spate (f.d. 111-113, Vol. I);

- **ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la materialele cauzei penale din 15 martie 2017**, potrivit căreia s-a recunoscut și s-a anexat la materialele cauzei penale telefonul mobil de model „Philips Xenium W 6500” de culoare galbenă cu numărul de IMEI 1:860090016540296, și IMEI 2:860090018538298 (f.d. 114, Vol. I).

- **procesul-verbal de confruntare din 27 iulie 2017**, dintre partea vătămată Evghenii ***** și învinuitul Anatolie ***** (f.d. 152, Vol. I);

Instanța de judecată atestă că, potrivit rechizitoriului în calitate de martor figurează Lefter Victor, a cărui prezență nu a fost asigurată de către acuzatorul de stat, iar instanța de judecată a dispus posibilitatea continuării cercetării judecătorești în lipsa martorului, or depozițiile martorului nu constituie, în principiu, unica probă a acuzării, fiind prezente elemente probatorii în ansamblul său care împreună cu alte probe confirmă vinovăția inculpatului ***** Anatolie.

În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu au fost prezentate și cercetate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării.

Pentru a ajunge la concluzia despre vinovăția inculpatului ***** Anatolie în comiterea infracțiunii imputate și încadrarea juridică corectă a acțiunilor acestuia, instanța a făcut o analiză amplă a probelor administrate și prezentate de acuzatorul de stat, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătorești, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative și doctrinei relevante speței examinate.

Audiind partea vătămată, studiind materialele cauzei penale și apreciind probele materiale administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia că în ședința de judecată și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului ***** Anatolie în comiterea infracțiunii imputate și încadrează acțiunile acestuia în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, după semnele calificative și anume: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile.

Potrivit art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

E de menționat că, potrivit art. 389 alin. (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Aliniatul (4) al aceluiași articol prevede că, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Reieșind din componența de infracțiune incriminată inculpatului ***** Anatolie în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, inclusiv potrivit doctrinei dreptului penal, instanța de judecată stabilește că prin acțiunile sale infracționale, ***** Anatolie a atentat la obiectul juridic generic al infracțiunii incriminate, care îl constituie relațiile sociale cu privire la patrimoniu, iar obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie are un caracter complex: obiectul juridic principal-l îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar

îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Prin intermediul inducerii în eroare, făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa.

În același timp, obiectul material al infracțiunii comise constituie bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, obiectul material la care s-a atentat prin acțiunile ilegale ale inculpatului ***** Anatolie constituie telefonul mobil de model „Philips Xenium W 6500” de culoare galbenă cu numărul de IMEI 1:860090016540296, în care era instalată cartela SIM:068986640 și IMEI 2:860090018538298, pe care ***** Anatolie l-a însușit.

Latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; etc.

Totodată, infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul său plac.

Constatarea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - dobândirea ilicită (sustragere) a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare - și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate.

În speță, instanța de judecată atestă că, inculpatul ***** Anatolie Vasile, la data de 20 iulie 2016, în intervalul de timp de la orele 16.00-17.00, aflându-se pe str. Ismail, 98/4 mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, l-a indus în eroare pe ***** Evghenii, și inducându-l în eroare precum că are nevoie de a efectua un apel telefonic, a însușit telefonul mobil de model „Philips Xenium W 6500” de culoare galbenă cu numărul de IMEI 1:860090016540296, în care era instalată cartela SIM:068986640 și IMEI 2:860090018538298 cauzând astfel părții vătămate prejudiciu material considerabil în suma totală de 3 492 lei.

Prin urmare, latura obiectivă a infracțiunii imputate a fost realizată pe deplin de către inculpat.

În situația respectivă, fapta inculpatului urmează a fi calificată ca escrocherie, deoarece până a da naștere raportului juridic de conflict, prin înșelăciune urmărea cu vehemență scopul însușirii bunurilor altei persoane.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub forma intenției directe. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Legiuitorul indică și asupra faptului că în cazul infracțiunii specificate la art. 190 din Codul penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1)

situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului, etc.

În continuare, în partea laturii subiective instanța de judecată reține că din probatoriul cercetat în cadrul ședinței de judecată rezultă cu certitudine că inculpatul a acționat cu intenție directă, în mod conștient luând bunul mobil ce nu-i aparține.

Concomitent, instanța reține că, la 27 iulie 2017, dintre inculpatul în calitate de bănuț și partea vătămată a fost efectuată confruntarea, în cadrul căreia, ambii participanți au oferit declarații, or partea vătămată a menționat că, „[...] persoana necunoscută a cerut telefonul și s-a deplasat pe str. Sf. Gheorghe 4, după corpolență persoana dată este asemănătoare cu cea care a obținut telefonul și după înălțime la fel este ca persoana care a obținut telefonul meu, aproximativ a mers după persoana care obținut telefonul 10 minute”.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografii din data de 12 septembrie 2016, partea vătămată ***** Evghenii a recunoscut persoana care a însușit telefonul după caracteristicile feței, și anume după sprincene, culoarea ochilor și după forma nasului, acesta fiind ***** Anatolie.

Astfel, toate aceste circumstanțe demonstrează clar că intenția inculpatului a fost una directă, fiind în cunoștință de cauză despre dobândirea ilicită a bunului altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune considerabile.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal este persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani. La caz, în momentul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, ***** Anatolie era responsabil și avea vârsta de 34 ani, întrunind condițiile subiectului infracțiunii.

Astfel, acțiunile intenționate ale inculpatului ***** Anatolie, se încadrează în limitele elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal.

Suplimentar, instanța statuează că, la calificarea infracțiunii săvârșite cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în conformitate cu art.126 alin. (2) din Codul penal. Caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La caz, cu referire la caracterul considerabil al prejudiciului cauzat prin infracțiune în mărime de 3 492 lei, instanța a stabilit că suma prejudiciului cauzat părții vătămate ***** Evghenii în urma săvârșirii infracțiunii este una considerabilă.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, instanța de judecată a stabilit întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui ***** Anatolie, prin urmare, instanța ajunge la concluzia că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal a fost demonstrată incontestabil.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Ecaterina Burlacu a pledat pentru încetarea procesului penal intentat în privința lui ***** Anatolie în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Apărătorul Aliona Dragomir în interesele inculpatului în dezbaterile judiciare a solicitat instanței emiterea în privința lui ***** Anatolie a unei sentințe de achitare, pe motiv că de către

acuzare nu au fost prezentate probe pertinente întru demonstrarea vinovăției inculpatului.

Conform art. 61 alin. (1)-(2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La data comiterii infracțiunii (20 iulie 2016), potrivit modificărilor survine prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 și învinuirii modificate prin ordonanța acuzatorului de stat din 17 octombrie 2019, sancțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal prevedea pedeapsa *cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.*

Conform art. 16 alin. (3) din Codul penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Conform art. 60 alin. (2) din Codul penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Conform art. 60 alin. (4) din Codul penal, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Conform art. 60 alin. (5) din Codul penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

Articolul 332 (încetarea procesului penal în ședința de judecată) alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală expres prevede că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) – 9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53 - **60 din Codul penal**, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit materialelor cauzei penale, infracțiunea încriminată lui Istrati Anatolie Ivan a fost comisă la 20 iulie 2016.

Potrivit informației privind trecutul infracțional al inculpatului Istrati Anatolie Ivan, după comiterea infracțiunii imputate în prezenta cauză penală, potrivit sentinței de condamnare din 27 iunie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani în sediul Buiucani, cauza nr. 1-738/2017, se atestă că la data 03 octombrie 2016, 04 octombrie 2016, ***** Anatolie a săvârșit infracțiuni în baza art. art. 186 alin. (2) lit.) d) din Codul penal, ceea ce impune concluzia că termenul de prescripție conform art. 60 alin. (4) din Codul penal a fost întrerupt, acesta începând să curgă din nou de la data de 04 octombrie 2016.

Totuși, luând în calcul prevederile art. 60 alin. (1) lit. b), alin. (4)-(5) din Codul penal, precum și starea de urgență în sănătate în legătură cu pandemia COVID 19 în perioada lunilor martie-mai 2020, termenul de 5 ani de tragere la răspundere penală a lui Istrati Anatolie a expirat, or, de la data săvârșirii faptei până la pronunțarea prezentei sentințe a trecut mai mult de 5 ani.

În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, **cu liberarea de pedeapsă în cazul** prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al **expirării termenului de prescripție**.

Reieșind din faptul că, instanța de judecată cu certitudine a constatat expirarea termenului de 5 ani de la data săvârșirii de către ***** Anatolie a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată va pronunța o sentință de condamnare, însă fără a stabili o pedeapsă pentru fapta săvârșită de ***** Anatolie, deoarece de la comiterea acesteia a intervenit prescripția răspunderii penale în corespundere cu prevederile art. 60 din Codul penal.

Instanța de judecată respinge alegația părții apărării referitor la pronunțarea unei sentințe de achitare, nefiind întrunite temeiurile enumerate de art. 390 din Codul de procedură penală, or având în vedere cumulul probelor utile, pertinente, admisibile și suficiente administrate și cercetate în cadrul judecării cauzei penale, acestea au combătut în afara oricărui dubiu versiunea înaintată de către inculpat și partea apărării și au confirmat în mod univoc vinovăția lui ***** Anatolie în comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal. Pe de altă parte, de către partea apărării nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării administrate în vederea dovedirii vinovăției inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile.

Totodată, versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii imputate.

Potrivit art. 221 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Acțiunea civilă se intentează față de bănuț, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinutului, inculpatului.

Potrivit art. 225 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 10) din Codul de procedura penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

În acest sens, tragerea la răspundere civilă poate avea loc cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții: a) infracțiunea să fi produs prejudiciul; b) între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; c) prejudiciul trebuie să fie cert; d) prejudiciul să nu fi fost reparat; e) să existe manifestarea de voință a celui vătămă de a fi despăgubit.

Potrivit art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În cadrul urmăririi penale de către partea vătămată ***** Evghenii a fost depusă acțiune civilă în ordinea art. 219-222 din Codul de procedură penală (f.d.28-30, Vol. I), solicitându-se încasarea sumei de 3 490 lei cu titlul de prejudiciu material, or prețul telefonului „Philips Xenium W 6500”, potrivit bonului de plară este 3 490 lei.

În cadrul cercetării judecătorești la data de 17 februarie 2020 prin cerere partea vătămată ***** Evghenii a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 1 150 lei, anexând bonul de plată eliberat de SRL „IRBISTEL-COM” în sumă de 1000 lei pentru reparația telefonului „Philips Xenium W 6500” (f.d. 12-13, Vol. II).

Fiind audită partea vătămată ***** Evghenii a declarat că, telefonul mobil de model „Philips Xenium W 6500” i-a fost restituit deteriorat, iar pentru reparație a achitat suma de 1 150 lei. A solicitat să-i fie recuperată suma de 1 150 lei cu titlu de prejudiciu material.

Astfel, luând în considerație prevederile legale menționate mai sus, analizând materialele cauzei penale și circumstanțele de fapt constatate, instanța de judecată va admite parțial acțiunea civilă și va încasa din contul inculpatului ***** Anatolie în beneficiul părții vătămate ***** Evghenii suma de 1 150 lei cu titlul de prejudiciu material.

În rest, acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Corpuri delictive la cauza penală sunt identificate prin ordonanțele din 15 martie 2017 (f. d. 46, Vol. I), din 15 martie 2017 (f.d. 114, Vol. I), și anume:

- descifrările telefonice din data de 11 iulie 2016 de pe numărul de IMEI 1: 860090016540296 și IMEI 2: 860090016540296 de pe la compania SA „Moldcell” pe una filă;
- descifrărilor telefonice din data de 11 iulie 2016 de pe numărul de IMEI 1: 860090016540296 și IMEI 2: 860090016540296 de pe la compania SA „Orange” pe una filă;
- telefonul mobil de model „Philips Xenium W 6500” de culoare galbenă cu numărul de IMEI 1:860090016540296, și IMEI 2:860090018538298, iar soarta acestora va fi soluționată în conformitate cu art. 162 din Codul de procedură penală.

Bunuri sechestrate, cheltuieli de judecată în prezenta cauză nu au fost stabilite.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, în conformitate cu art. art. 219, 225, 384-385, 387, 389, 392-395, 397 și 402 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată din Codul de procedură penală, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e :

***** **Anatolie Ivan**, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal și se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Se admite parțial acțiunea civilă formulată de partea vătămată ***** Evghenii și se încasează din contul lui ***** **Anatolie Ivan** în beneficiul părții vătămate ***** Evghenii suma de 1 150 (o mie o sută cincizeci) lei cu titlul de prejudiciu material.

În rest, acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Corpuri delictive identificate prin ordonanța din 15 martie 2017 (f. d. 46, Vol. I), și anume:

- descifrările telefonice din data de 11 iulie 2016 de pe numărul de IMEI 1: 860090016540296 și IMEI 2: 860090016540296 de pe la compania SA „Moldcell” pe una filă;

- descifrărilor telefonice din data de 11 iulie 2016 de pe numărul de IMEI 1: 860090016540296 și IMEI 2: 860090016540296 de pe la compania SA „Orange” pe una filă, anexate la prezenta cauză penală de păstrat la dosar pe toată durata de păstrare a acestuia.

Corpul delictelor, identificat prin ordonanța din 15 martie 2017 (f. d. 114, Vol. I) - telefonul mobil de model „Philips Xenium W 6500” de culoare galbenă cu numărul de IMEI 1:860090016540296, și IMEI 2:860090018538298 și restituit spre păstrare părții vătămate ***** Evghenii - de lăsat în posesia acestuia.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

**Președintele ședinței,
judecător
Harmaniuc**

Petru